

Arrest

nr. 37 095 van 18 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.-A.VANDERHAEGEN, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 juli 2008 het Rijk binnen en diende op 28 juli 2008 een asielaanvraag in. Op 25 augustus 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde via uw ouders van Eritrese origine te zijn, maar geboren en getogen te zijn in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba. In 2002 (1993 Ethiopische kalender (hierna 'EK')) werden uw ooms en tantes gedeporteerd naar Eritrea. Niettegenstaande hun Eritrese herkomst, bleven uw ouders

in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba wonen en werken. Uw ouders wilden niet weten van de onafhankelijkheid van Eritrea. Uw ouders, broers, zus en uzelf bleven in Addis en verkregen Ethiopische identiteitsdocumenten. Uw vader was een aannemer van gebouwen in Addis Abeba. De Ethiopische overheid vroeg uw vader geld om de oorlog tegen Eritrea te bekostigen. Uw vader weigerde en werd aangehouden in 1999 (u was toen 14 jaar). Hij werd jarenlang opgesloten in een onbekende detentieplaats. Sinds de arrestatie van uw vader, hebt u ernstige mentale problemen. U werd behandeld door verschillende Ethiopische psychiaters in Addis Abeba en neemt al jaren medicatie. Begin 2008 vertelde de overheid dat uw vader in detentie aan malaria was overleden. Uzelf werd twee maal vastgehouden door de politie wegens het verdelen van pamfletten (die u van universiteitsstudenten kreeg) tegen de onafhankelijkheid van Eritrea. Een eerste maal gedurende 3 weken in juni-juli 2007 (Sane 1999 EK) en een tweede maal gedurende 2 maanden eind 2007 / begin 2008 (2000 EK). U verscheen voor een rechtbank op beschuldiging van samenzwering tegen de vrede en het Ethiopische regime. De zaak werd telkens gesloten en u werd vrijgelaten mits betaling van een geldsom door uw moeder. Hierna vreesde u opnieuw te worden opgepakt en besloot u Ethiopië te verlaten. Samen met Lazzarin, een voormalige medewerker van uw vader, reisde u begin juli 2008 per vliegtuig naar Italië met gebruik van uw Ethiopische paspoort. Op 26 juli 2008 reisde u per vliegtuig van Italië naar België, waar u op 28 juli 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst blijkt uit uw relaas dat uw ouders weliswaar afkomstig zijn uit plaatsen die tegenwoordig in het inmiddels onafhankelijke Eritrea liggen, maar dat u niet aannemelijk kan maken dat uzelf de Eritrese nationaliteit zou bezitten (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Niettegenstaande de Eritrese herkomst van uw ouders, bleven ze in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba wonen en werken. U bent geboren en getogen in Addis Abeba en ging slechts één maal op familiebezoek in Eritrea. Uw ouders, broers, zus en uzelf bleven in Addis Abeba. U verklaarde dat uw ouders aanvankelijk Eritrese identiteitskaarten hadden en verblijfsvergunningen voor Ethiopië (CGVS, p. 2). Later tijdens het gehoor stelde u echter dat ze niet voor de onafhankelijkheid van Eritrea tekenden tijdens het referendum van 1993 en dat ze bijgevolg hun Eritrese identiteitskaart verloren en Ethiopische identiteitskaarten kregen waarop stond dat ze van Eritrese origine waren (CGVS, p. 2). U legde een kopie neer (per telefax van 15 juni 2009) van identiteitsdocumenten op naam van Mevrouw Zewdi Teame Adhanom, uw beweerde moeder. Het gaat om een geboorteakte (nr. 3106), afgeleverd te Asmara op 30 september 1994 en met vermelding van Akele Guzai als geboorteplaats, een plaats die tegenwoordig in Eritrea is gelegen. Verder legde u een kopie van een document (nr. 1064313) neer, afgeleverd door de "Commercial Bank of Ethiopia" met foto en identiteit van uw vermeende moeder en met vermelding van haar Eritrese nationaliteit (zie kopies van deze documenten in het administratief dossier). Er kan echter niet nagegaan worden of deze documenten werkelijk uw moeder betreffen, omdat u geen documenten voorlegt die de band tussen u en deze vrouw staven. Zelfs als dit het geval zou zijn, kan niet voorbijgegaan worden aan uw bewering dat uw ouders (dus ook uw moeder) hun Eritrese identiteitskaart verloren en Ethiopische identiteitskaarten kregen waarop stond dat ze van Eritrese origine waren (cf. supra). Dit wijst er evenzeer op dat de Eritrese nationaliteit van uw moeder kan worden betwijfeld. Daarenboven kan ook nog worden opgemerkt dat –zelfs indien uw moeder het Eritrees burgerschap zou hebben – hieruit niet automatisch voortvloeit dat u ook de Eritrese nationaliteit zou hebben, vermits de nationaliteit van uw vader ook bepalend is. U legde echter geen documenten neer om de nationaliteit van uw vader te staven. Tot slot –en niet in het minst- verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u zelf een Ethiopische identiteitskaart had (CGVS, p. 2). Uit dit alles blijkt dat er sterke aanwijzingen zijn dat u eerder de Ethiopische nationaliteit hebt en van Eritrese origine bent, dan dat u de Eritrese nationaliteit hebt. Bijgevolg worden de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' en het 'risico op het lijden van ernstige schade' hier beoordeeld ten aanzien van Ethiopië, ondanks het feit dat u in het kader van uw asielaanvraag onder de Eritrese nationaliteit werd geregistreerd.

Bovendien blijkt uit uw relaas dat u Ethiopië verliet en in België wil blijven om medische redenen, in het bijzonder de behandeling van uw mentale problemen. U verklaarde dit uitdrukkelijk (zie vragenlijst CGVS, p. 2, vraag 3.2, ingevuld op DVZ op 31.07.2008 en gehoorverslag CGVS, p. 3 en 5) en dit wordt bevestigd door uw medisch dossier. U legde via uw advocaat per telefax van 20 april 2009 de volgende medische documenten voor: een brief van 9 februari 2009 van Neuro-psychiater Ilse Ramboer van AZ KLINA aan Fedasil over uw jarenlange klachten die wijzen op psychose/schizofrenie, spanning, verwarring, angst en zelfmoordgedachten; een medisch attest van 16 februari 2009

van Neuro-psiater Dr. K. Ringoet en zijn brief van 25 februari 2009 aan het OCMW van Ninove over uw zware medicatie en het te grote risico in geval van uw verblijf in een gemeenschapshuis; en een brief van 17 november 2008 van Dr. J.M. Martens van de VZW KLINA aan Dr. F. Janssens in Kapellen over uw psychose en schizofrenie.

Voor wat betreft de door u ingeroepen politiek-etnische asielmotieven, dient te worden besloten dat u hieromtrent ongeloofwaardige verklaringen aflegde. U verklaarde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal twee maal te zijn vastgehouden door de politie omdat u pamfletten verdeelde tegen de onafhankelijkheid van Eritrea: een eerste maal gedurende 3 weken in juni-juli 2007 en een tweede maal gedurende 2 maanden eind 2007 / begin 2008 (CGVS, p. 3 en 4). U zou telkens voor een rechtbank zijn verschenen op beschuldiging van samenzwering tegen de vrede en het Ethiopische regime (p. 4). U kon de precieze data van aanhouding en vrijlating niet geven, noch uw geheime detentieplaats nader situeren (p. 4). Tijdens uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u daarentegen 9 maal te zijn aangehouden omwille van uw Eritrese origine: een eerste maal in 1996 (allicht Ethiopische tijdrekening) gedurende 6 maanden in Shewa gevangenis (zie vragenlijst CGVS, p. 2, vragen 3.1 en 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige versies van uw vervolgrelaas, gaf u uitdrukkelijk toe op de Dienst Vreemdelingenzaken een verzonden relaas te hebben afgelegd, op aanraden van een landgenoot in het opvangcentrum Klein Kasteeltje (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan de oprechtheid van uw beweerde detentie(s) sterk worden betwijfeld.

Gezien de beëindiging in 2001 van gedwongen deportaties van personen van Eritrese origine door de Ethiopische autoriteiten in 2001, kan uw Eritrese herkomst op zich niet beschouwd worden als een afdoende grond voor een vervolgingsvrees in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt in het administratief dossier).

Uit wat voorafgaat, dient besloten te worden dat u naar België kwam in de overtuiging dat u hier een betere medische behandelen zou krijgen en bijgevolg omwille van medische redenen die op zich vreemd zijn aan de vluchtelingencriteria.

Aangezien de door u ingeroepen elementen, in het bijzonder uw politiek-etnische problemen met de Ethiopische overheid, niet geloofwaardig zijn, kan ook niet besloten worden tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepalingen van subsidiaire bescherming. U brengt hiervoor evenmin andere elementen aan en de objectieve situatie in Ethiopië laat ook niet toe om in uw geval gronden voor subsidiaire bescherming te weerhouden.

U verklaarde integendeel behandeld te zijn geweest door verschillende gerenommeerde Ethiopische psychiaters in Addis Abeba (CGVS, p. 3). U legde geen persoonlijke documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert als enig middel aan: “Schending van de artikel 1-3 van de wet van 29 juli 1991 op de formele motivering, schending van artikel 62 van de wet van 15/12/1980, beoordelingsfout Schending van art. 48/3 §1 en art. 48/4 van de wet van 15/12/1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te

stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit, noch aan zijn voorgehouden politiek-etnische problemen met de Ethiopische overheid. Verzoeker meent dat de CGVS de feiten verkeerd inschatte en dat een beoordelingsfout is begaan.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken voor te leggen die hij bezit of waarover hij kan beschikken. Verzoeker bezit zowel een Ethiopische identiteitskaart -“*thuisgelaten*” zie gehoorverslag CGVS, p.2- als een paspoort maar legt deze niet neer. Daargelaten of op zijn identiteitskaart “*Eritrese origine*” of “*Ethiopische origine*” staat is duidelijk dat verzoeker met zijn Ethiopische identiteitskaart een Ethiopisch paspoort verkreeg. Overigens verklaart verzoeker enerzijds op het CGVS dat hij een paspoort verkreeg met de hulp van een Italiaan via omkoping en anderzijds op de Dienst Vreemdelingenzaken “*eigen Ethiopisch paspoort, dat ik door getuigen kreeg*”. Hoe dan ook, de Raad ziet niet in waarom verzoeker een nieuwe identiteitskaart via omkoping en met behulp van een Italiaan moet krijgen, wanneer hijzelf een identiteitskaart had. De essentie is dat verzoeker identiteitsdocumenten verkreeg in Ethiopië op zijn naam en zijn identiteit. Zijn etnische herkomst maakt geen deel uit van de identiteit zoals deze op een paspoort voorkomt zodat moet worden aangenomen dat verzoeker legaal vertrok en aldus in staat is de kern van zijn asielrelaas aan te tonen. Aangezien verzoeker over meerdere identiteitsdocumenten beschikt kan zijn nalatigheid op dit punt niet worden verschoond doordat hij het paspoort verloor in een “Belgische taxi”. Ten overvloede is verzoekers blote bewering dat hij met identiteitskaart eigenlijk verblijfskaart bedoelde niet aannemelijk aangezien ze geen grondslag vindt in het administratieve dossier.

3.3. De Raad ziet evenmin in waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt om te besluiten “*Vooreerst blijkt uit uw relaas dat uw ouders weliswaar afkomstig zijn uit plaatsen die tegenwoordig in het inmiddels onafhankelijke Eritrea liggen, maar dat u niet aannemelijk kan maken dat uzelf de Eritrese nationaliteit zou bezitten (zie gehoorverslag CGVS, p. 2)*”. Verzoekers verklaringen zijn allerminst “*coherent en plausibel*”. Zoals de bestreden beslissing overigens aanhaalt, brengt verzoeker geen nuttige elementen bij aangaande de geboorteplaats en nationaliteit van zijn vader terwijl deze nochtans doorslaggevend zijn bij de bepaling van verzoekers identiteit. Zijn blote beweringen hieromtrent kunnen niet overtuigen te meer nu verzoeker afkomstig is uit een begoede familie met een aannemersbedrijf dat, volgens zijn verklaringen ter terechtzitting, na de dood van verzoekers vader door de Italiaan werd verder geleid. Verzoeker had geen financiële problemen. Zijn geestesziekte werd reeds in Ethiopië door de beste plaatselijke dokters gevolgd in de hoofdstad en ter terechtzitting verklaart hij dat hij in Italië financieel gesteund werd door zijn Ethiopische familie. Het is dan ook niet ernstig dat een dergelijke familie de identiteit en geboorteplaatsen van de verschillende gezinsleden niet eenduidig kan aantonen.

3.4. Verzoeker legt faxkopies neer van een geboortecertificaat van zijn moeder en haar bankkaart. Aan deze geboorteakte kan geen geloof worden gehecht nu het document strijdig is met verzoekers verklaringen en de inhoud er biologisch onmogelijk mee te verzoenen valt. Volgens dit document is verzoekers “*oude*” (CGVS-verhoor p.2) moeder geboren in 1967 terwijl verzoeker een zus heeft van 30 jaar. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij en zijn zus dezelfde vader en moeder hebben. Evenmin is dit stuk coherent met verzoekers verklaring dat zijn moeder pas op haar 16de naar Ethiopië verhuisde en voorheen zijn vader niet kende. Hoe dan ook, al is het geboortecertificaat authentiek, dan nog geeft het geen uitsluitsel over verzoekers nationaliteit aangezien verzoeker de band tussen zichzelf en de vrouw vermeld in het geboortecertificaat niet aantoont. Noch uit de neergelegde documenten noch uit verzoekers verklaringen wordt een band met Eritrea aangetoond en kan enkel blijken dat hij Ethiopiër is. Verzoeker had immers bekend moeten zijn met de Ethiopische regelingen die jarenlang de Eritrese

gemeenschap ernstig hebben verontrust. Ook verzoekers bewering dat familieleden in 2002 werden gedepoteerd is strijdig met de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier en die verzoeker niet weerlegt en waaruit blijkt dat de gedwongen deportaties reeds in 2000-2001 een einde kenden (zie Home office UK border agency, *Operational guidance note Ethiopia*, april 2008, p.6). Bovendien verklaart verzoeker in Addis Abeba te zijn behandeld door gerenommeerde psychiaters, wat geenszins kan wijzen op problemen met de Ethiopische overheid omwille van zijn Eritrese afkomst.

3.5. De Raad kan verzoeker niet volgen waar hij stelt zijn ouders bij zijn geboorte de Eritrese nationaliteit hadden en deze in 1993 verloren: *“Het zijn de ouders van verzoeker die de Eritrese nationaliteit verloren hebben, als gevolg van hun eigen daad, namelijk het weigeren om voor de onafhankelijkheid van Eritrea te tekenen. Het dient gepreciseerd te worden dat verzoeker op het ogenblik dat Ethiopische nationaliteit al verworven had. Het verlies van de nationaliteit van de ouders kan geen rechtstreeks gevolg hebben op de nationaliteit van het kind van 8 jaar dat reeds in het bezit is van de Eritrese nationaliteit. Een dergelijke redenering zou aanleiding kunnen geven tot een absurd resultaat aangezien het kind dat niet tegen de onafhankelijkheid van Eritrea zou hebben getekend, zijn Eritrese nationaliteit toch zou verliezen.* Daargelaten dat het niet volstaat om te menen dat *“Men (...) er toch niet [kan] vanuit gaan”* dat *“de Eritrese overheid dergelijke absurde nationaliteitsregeling”* niet zou toepassen, zonder dit objectief te ondersteunen, gaat verzoekers redenering geheel onderuit aangezien het land Eritrea niet bestond bij zijn geboorte. Eritrea heeft pas zijn onafhankelijkheid uitgeroepen in 1993 (zie administratieve dossier en de verwijzing naar het referendum in de bestreden beslissing). Aldus zouden verzoekers ouders de Eritrese nationaliteit hebben verloren op het ogenblik dat de nationaliteit voor het eerst kon worden aangevraagd. Dergelijke verklaringen hebben geen enkele logische of zinnige inhoud en kunnen bezwaarlijk het relaas van verzoeker ondersteunen.

3.6. Ongeacht de bewering in het verzoekschrift, blijkt wel degelijk uit het administratieve dossier dat verzoekers medische problemen de aanleiding waren voor zijn vertrek naar België. Het medische attest van een Belgische neuropsychiater en de brieven van verscheidene Belgische artsen die door verzoekende partij aan het dossier werden toegevoegd, wijzen op ernstige psychologische problemen in de vorm van jarenlange psychose/schizofrenie. Verzoeker verklaarde meermaals tijdens de asielprocedure dat hij naar België is vertrokken omdat hij verwacht in België een betere medische verzorging te krijgen. Verzoeker toont niet aan dat zijn medische toestand enig verband houdt met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

3.7. Verzoekers Eritrese nationaliteit komt verzonnen voor zodat de vervolging als Eritreër evenmin kan overtuigen. Dit klemt te meer nu verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn vervolging. Ook al zijn verzoekers psychologische problemen reëel, dan nog is niet aannemelijk dat verzoeker een lange arrestatie van zes maanden vergeet te melden. Immers een arrestatie houdt een zodanige afwijking van het dagelijkse leven in dat mag worden verwacht dat verzoeker hieromtrent duidelijkheid kan scheppen. Verder geeft verzoeker zelf toe dat hij het aantal arrestaties verzonnen heeft zodat hij bezwaarlijk kan worden bijgetreden waar hij stelt dat niet getwijfeld kan worden *“over de coherentie en de het plausibel karakter van het relaas van verzoeker aangaande zijn arrestatie”*. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Verzoekers verklaringen zijn geheel ongeloofwaardig en de aanmeting van de Eritrese nationaliteit verzonnen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging omwille van zijn voorgehouden Eritrese afkomst in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet maar werkt dit middel niet nader uit.

4.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4 van de Vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op

dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie van Eritreërs in Ethiopië. Verzoeker heeft de Ethiopische nationaliteit zijn beweerde Eritrese herkomst wordt niet aangetoond. Het neergelegde geboortecertificaat van verzoekers moeder is een faxkopie waaraan zoals hoger uiteengezet geen enkele waarde kan worden gehecht.

4.3. De asielmotieven van verzoekende partij zijn ongeloofwaardig. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK